

De kleine rode *Ballon*

door Jepe Wörz



Je persoonlijke relax verhaal.

Idee: personaliseer, lees hardop, en laat het afspelen op je Creative-Tonie



Voordat je gaat voorlezen, pas de volgende delen aan naar jouw situatie:

- Naam hoofdpersoon: Over welk kind moet het verhaal gaan?
In dit voorbeeld is het "**Lily**".
- Naam van de vriend(in): Een kind dat in een ander huishouden woont.
In dit voorbeeld "**Timo**".
- Naam van de opvoeder: Een ondersteunende rol voor volwassenen.
In dit voorbeeld "**Mama**".
- Postadres van het kind: Een leuke les voor kinderen.
Maak je geen zorgen, het verhaal en dus het adres wordt alleen door jou gehoord.
- Liefelingskleur: voor de ballon.

Als je het nog meeslepender wilt maken, houd dan tijdens het luisteren een ballon in je hand voor "**special effects**". Maar geen zorgen, het verhaal werkt ook zonder.

De kleine rode ballon

Lily ging op het bed zitten en staarde naar de muur van haar kamer. Ze moet vandaag wel honderd keer naar de ingelijste foto's van de oude zweefvliegtuigen hebben gekeken en de gedachten raasden door haar hoofd. Maar de gedachten hadden geen bestemming en zijn nooit geland. Een beetje zoals de wind die buiten om het huis giert.

Lily verveelde zich zo!

Het was één van die dagen dat er helemaal niets gebeurde. Mama was er, maar zij was er weer ook niet. Ze was de hele tijd aan het werk en rende door het huis. Soms stak ze haar hoofd door de deur, meestal met haar telefoon tussen haar schouder en wang, of ze duwde een paar speeltjes opzij met haar voet of pakte de was terwijl ze langs kwam. En daar ging ze dan weer.

Wat saai!

Door het raam kon Lily uitkijken op haar straat. Op sommige dagen leek de straat een avonturenspeeltuin - vol klimhoekjes en geheime schuilplaatsen - maar vandaag was het gewoon een straat: koud en saai.

Ergens, boven een paar grijze daken, een straat of twee verderop, wist Lily dat Timo daar woonde. "Je speelt altijd zo leuk met Timo", zei haar moeder. Dat was waar, ook al had Timo alleen raketten en ruimteschepen in zijn gedachten. Zijn moeder zei zelfs: "Het is zo leuk om met de moeder van Lily te praten". En dat was de enige reden waarom Timo's moeder kwam en Timo meesleepte.

Wauw, dat was saai!

Nee, wat Lily nodig had, was een vriend. Iemand die zich niet zou laten meeslepen maar zelf zou willen komen. Iemand die zelfs bij wind, regen en storm zou komen. Iemand die de donkere wolken zou verdrijven zodat de zon weer zou lacht. Een echte vriend. Er bewoog iets naast haar. Haar rode ballon streek tegen de muur.



Speciaal effect: de ballon lichtjes tegen de muur kloppen

Gisteren stond er een kraam bij de supermarkt waar een man met een speciale pomp ballonnen had opgeblazen, zodat ze extra goed konden vliegen.

 **Speciaal effect: blaas de ballon op**

Elk kind kreeg er een en de ouders moesten hun adres op een bijgevoegd kaartje schrijven. De ballonman zei: "Laat je ballon los, hij kan zelfs verre landen bereiken."

Lily was veel te opgewonden om deze grote schat meteen los te laten. Nooit!

Haar moeder, die het adreskaartje al had ingevuld, lachte alleen maar. En dus hadden ze de ballon mee naar huis genomen. Nu stuitte het op en neer onder haar plafond.

 **Speciaal effect: Klop zachtjes met de ballon tegen de muur**

Waarschijnlijk wilde hij naar buiten. Hij verveelde zich ook.

Zo verveeld!

En toen kreeg Lily het idee: Ja, vlieg weg, kleine rode ballon! En breng me een vriend!

Dus nam ze de kaart van de ballon. Lily kon niet lezen, maar wist wat er op de achterkant stond. Het adres natuurlijk: Lily Miller, Straat, 54555 Voorbeeldstad.

Nu moest Lily op de voorkant van de kaart tekenen wat ze graag wilde. Ze pakte haar gekleurde pennen en tekende eerst een poppetje gemaakt van lijntjes. Dat betekende: breng mij een vriend!

Toen tekende Lily donkere wolken waaruit dikke, lange stralen naar beneden groeiden.

Dat betekende: een die zelfs bij wind, regen en storm langskomt. Best simpel.

Ten slotte tekende Lily een gele, ronde zon met warme stralen over de hele pagina. Dat betekende: een die de donkere wolken verdrijft zodat de zon weer kon lachen.

Klaar!

Lily ging naar mama bij het open raam en liet de ballon los in de stormachtige wereld:

Vlieg, kleine rode ballon! Breng me een vriend!

 **Speciale effecten: laat de lucht van de ballon ontsnappen, laat de ballon niet piepen!**

En de kleine rode ballon vloog weg. Over de daken, over de boomtoppen, tot aan de grijze wolken, en de wind blies het steeds verder en verder weg.

De ballon vloog alleen. De huizen vlogen onder hem weg, de torentjes, schoorstenen en antennes gingen als een grote parade voorbij.

Hoog boven ontmoette hij een roofvogel, een echte professional onder de vliegers: "Heerlijk weer vandaag, hè?" zei de roofvogel, terwijl hij een gedurfde draai in de lucht maakte om goed naar het kaartje te kijken die wild in de wind fladderde:

"Lily Miller, Straat, 54555 Voorbeeldstad," las hij voor. "Aha. Maar het poppetje op de voorkant heeft geen vleugels! Ik snap het niet."

Thuis in de kinderkamer hurkte **Lily** op het bed en wachtte ongeduldig terwijl hoog in de wolken het **rode** ballonnetje verder vloog.

 **Speciaal effect: laat de lucht van de ballon ontsnappen, laat de ballon niet piepen!**

Terwijl de kleine **rode** ballon verder vloog, verliet hij de stad en bereikte de grote groene en gele vierkanten van velden en weiden die als een gezellig geruite deken over de grijze wereld waren verspreid. Uitgeput landde de ballon op de tak van een grote kersenboom. Een kat klom er met zachte pootjes op:

"Brr, slecht weer vandaag, hè? Alleen mijn nieuwsgierigheid dreef me naar buiten."

Haar rugspieren trokken ongewild mee.

"Lily Miller, Straat, 54555 Voorbeeldstad," las ze, "Maar ik hou helemaal niet van de dikke zwarte regenwolken op de foto!" Haar klauwen zette de kat in de kersenboom. Pas maar op voor de kat, kleine **rode** ballon!

Thuis in haar kamer hurkte **Lily** treurig op het bed, wachtend in wanhoop. Hoe grijs was de wereld zonder vriend.

Ondertussen liet de kleine **rode** ballon de kat een kat zijn, sprong uit de tak en vloog verder.

 **Speciaal effect: laat de lucht van de ballon ontsnappen, laat de ballon niet piepen!**

Een windvlaag dreef de ballon in een kleine tuin. Het lint met het adreskaartje kwam vast te zitten in een rozenstruik onder het verandadak van een vervallen hut. Een man, wiens lange grijze baard als een suikerspin onder zijn kin zat gekruld, stapte verrast naar buiten.

"Zeg, ben je verdwaald in deze wind, jij kleine **rode** ballon?" De man pakte het adreskaartje, zette een leesbril op en las: "**Lily Miller, Straat, 54555 Voorbeeldstad**. Nou, mijn lieve **rode** ballon, je hebt een behoorlijk lange reis gemaakt.' Hij draaide de kaart om en keek lang naar de foto met het poppetje, de donkere wolken en de gele zon.

"Ah ja," zei hij toen, "ik denk dat deze **Lily** op zoek is naar een vriend. Want een vriend is net als de zon. Zelfs als je hem niet ziet, zelfs als de lucht vol wolken is, is hij er altijd, je wereld verwarmend met zijn stralen."

De oude man maakte voorzichtig het touwtje van de ballon los van de rozen en hield hem nog even voor zich uit:

"Je hoeft niet zo ver te vliegen, kleine **rode** ballon. Onze vrienden zijn meestal niet zo moeilijk te bereiken. We moeten alleen goed kijken."

Hij liet de ballon opstijgen en ging terug naar binnen om zijn oude, stoffige adresboek te zoeken.

Het daglicht was aan het vervagen. Thuis in de kamer was **Lily** sip naar bed gegaan. **Ze** had de hoop op het vinden van een vriend al opgegeven, terwijl de kleine **rode** ballon nog dapper door de lucht vloog.



Speciaal effect: laat wat lucht uit de ballon, laat de ballon niet piepen!

Maar nu was er iets veranderd. De wind was gedraaid en de ballon veranderde van richting. Opnieuw vloog het over het dambord van groene en gele velden en weiden. En even later kwam de parade van torentjes, schoorstenen en antennes weer voorbij - alleen in de tegenovergestelde richting. Ondertussen werd het avond. Voor hem doemde een huis op uit de duisternis. Licht flikkerde uit een raam. Binnen was een kind een raamdecoratie aan het maken met zwaailichten. De kleine **rode** ballon vloog dichterbij.

Ondertussen had **Lily** haar pyjama aangetrokken en lag ze lekker in haar bed. **Ze** had haar dekbed tot aan het puntje van **haar** neus opgetrokken om deze vreselijk saaie dag buiten achter zich te laten. Er was geen vriend gekomen. **Ze** keek door het raam naar de donkere nachtelijke hemel. Zelfs de sterren slaagden er niet in om haar een twinklend lichtje door het schemerige raam te sturen.

Maar toen zag **Lily**, misschien een straat of twee verderop, een helder licht opstijgen boven de grijze daken. Als een raket, hoger en hoger, totdat het de hele lucht leek te verlichten. Maar - het was een **rode** ballon.

Haar kleine **rode** ballon! En het was helemaal bedekt met kleine flitsende lichtjes. Ze vormden een gouden krans die hoger en hoger rees, als de zon die morgen weer zou opkomen.

Het zag er zo mooi uit!

Wie had zoiets geweldig kunnen maken?

En toen herinnerde **Lily** zich een bijzondere **jongen**. Iemand die alleen aan raketten en ruimteschepen dacht.

En toen begon **Lily's** hele gezicht op te lichten. **Haar** glimlach straalde troostende warmte uit en verspreidde zich van onder de deken naar **haar** voeten. Nu wist **ze** aan wie ze dat te danken had.

Later kwam haar moeder stilletjes de kamer binnen en streelde zachtjes **haar** haar. **Lily** kreeg haar ogen al niet open toen **ze** zei:

"**Mam**, morgen wil ik naar **Timo** toe."

"Naar **Timo**? Ja, eens kijken," zei **haar moeder**. 'Morgen wordt het behoorlijk slecht weer. Misschien is een andere keer beter.'

Met **haar** ogen dicht fluisterde **Lily**:

"**Timo** is iemand die langs komt tijdens winderig weer, regen en stormen. Iemand die de donkere wolken laat verdwijnen zodat de zon weer lacht.

Een echte vriend."

